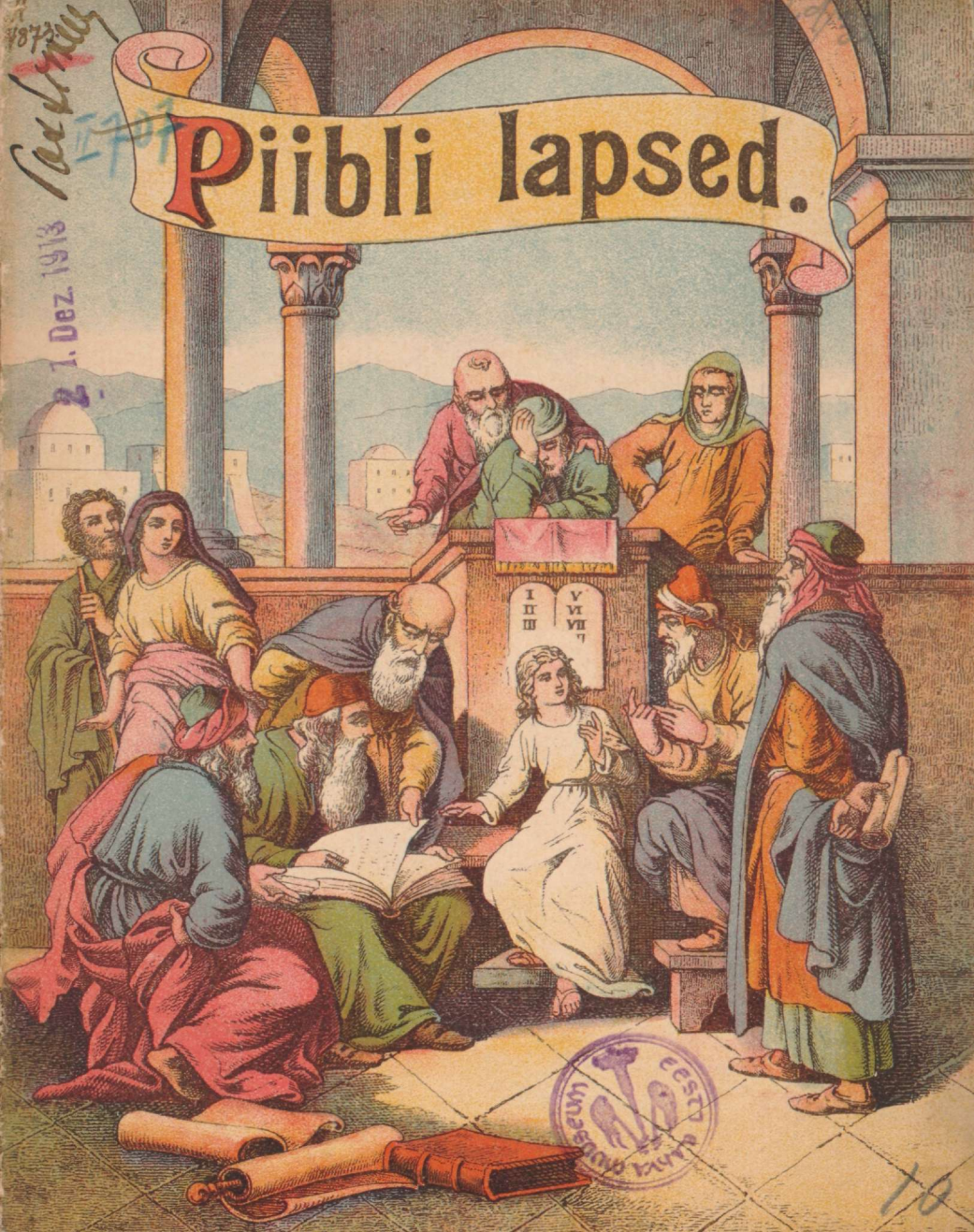

Piibli lapsed.

1872
Saadik

2. Dez. 1913

Linnusemuuseumi Kirjanduskeskus

10

Saamuel.

Rohtumõistjate aja lõpul elas Siilos, kus seekord seaduse-
laegas seisis, ülempreester Geli, kes ühtlasi ka kohtu-
mõistja Jisraelis oli. Suurtel pühadel kogusivad sinna
Jisraeli lapsed kokku, et sääl Jumalat paluda. Seda tegi ka
Elkana, üks Raama mees, oma naese Hannaga. Wiimane oli
väga kurb, et tal last ei olnud. Omas mures palus ta seaduse-
laega ees nuttes Jumalat, et see temale poja annaks, ja töötas
oma last palve täitmise puhul eluaeg Jumalale pühandada.

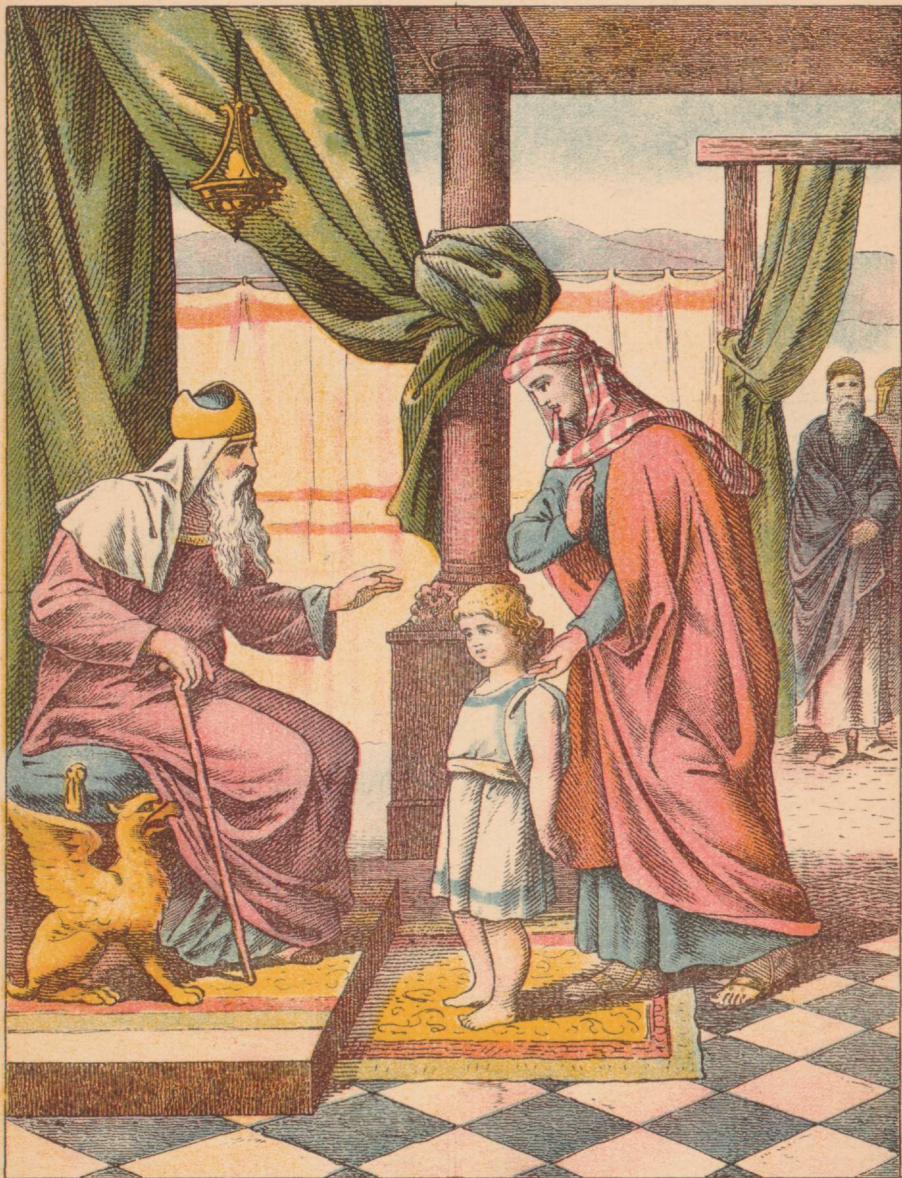
Geli silmitses teda kانا, kuidas ta nuttis ja kuidas ta oma
huuli liigutas; wiimaks hakkas ta temaga rääkima, ja kui ta
naese palwet kuulis, trööstis ta teda ja ütles: „Mine rahuga
koju, Jumal saab sinu palwe kuulma!“

Ja nii see ka sündis; Hanna sai poja, kellele ta Saamuel
nimeks andis. Kui poisj sircus, andis ta tema oma töotust
mööda Ülemapreestri hoiu alla, et see temast Jehowa preestri
kaswataks.

Gelil aga oli kaks poega — need olivad kerglased ja jumala-
wallatud, sest et isa nende wastu liig pehme ja järelandlik oli.
Saamuel aga oli waga noormees, keda Jehowa ja ka inimesed
armastasiwad. Ja kui Geli, kuuldes, et tema pojad lahingus
langenud ja wilistlased seaduselaega ära wõtnud, toolilt furnult
maha langes, sai Saamuel Jisraelis Ülempreestriks ja Kohtu-
mõistjaks.

Res õiglane ja waga,
See elab Jumalaga!

Juudi tütarlaps Naemani majas.

Sõdade ajal, mida Jisraeli lapsed oma naabritega pidasivad, mõtsivad Siiria sõjamehed teiste hulgas ka ühe Juudi tütarlapse wangi. See tütarlaps astus sõjawäepääliku Naemani naese teenistusesse. Kui aga Naeman koledasse pidalitõppe haigeks jäi ja keegi teda aidata ei suutnud ega osanud, ütles waga tüdruk oma perenaese wastu: „Oh, et minu isand ometi Samaria prohveti juures oleks, see teeks tema tõesti terweks!“ Seda ütles Naeman oma kuningale, see andis talle selleks luba ja andis temale ka kirja Jisraeli kuningale kaasa. Kui Jisraeli kuningas kirja ära luges, rebis ta omad riided katki ja ütles: „Olen ma siis Jumal, et ma surnuks ja elawaks wõin teha, et minu juurde tuled?“ Kui seda Elisa, Jumala mees, kuulis, saatis ta saadiku kuninga juurde ja lastis talle ütelda: „Dase Naeman minu juurde tulla, siis saab ta näha, et Jisraelis prohwet elab!“

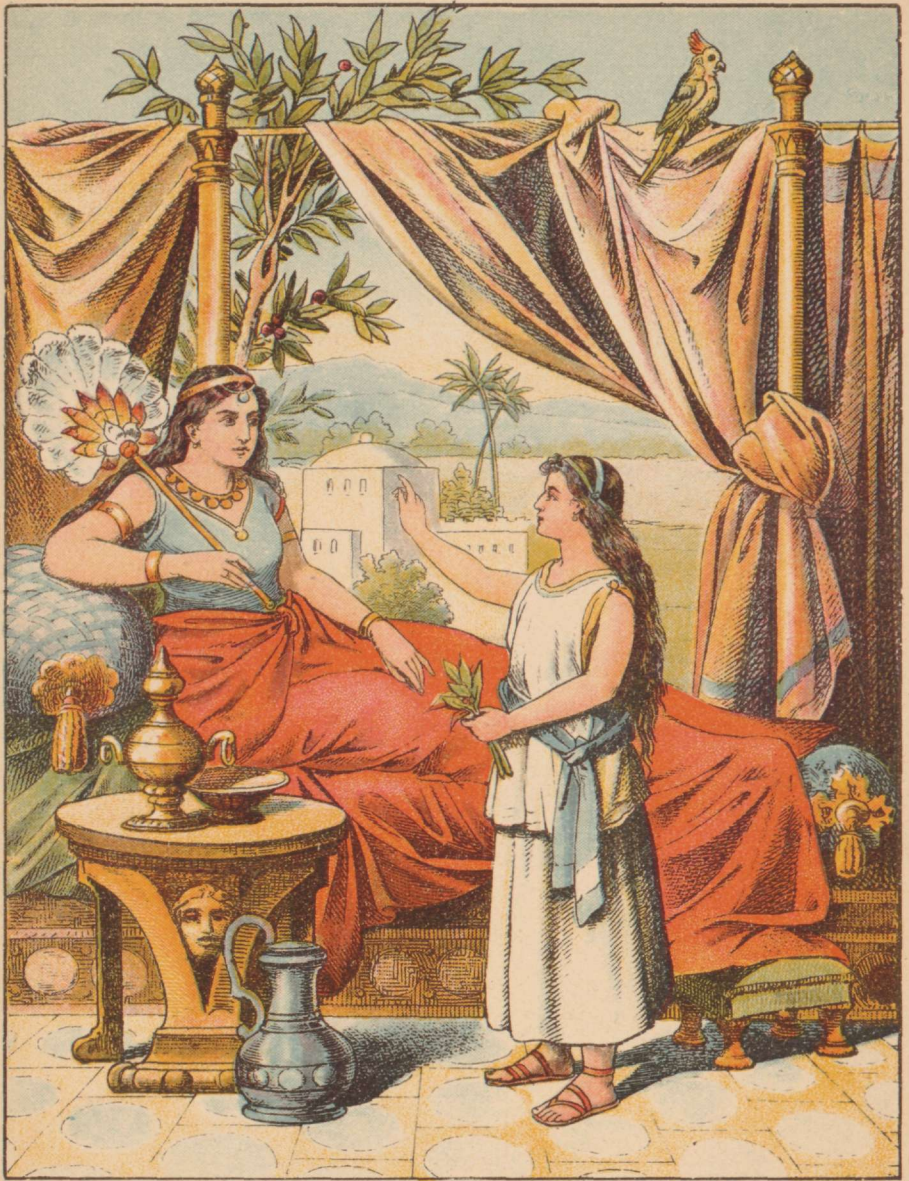
Nõnda siis sõitis Naeman Elisa juurde. See lastis temale öelda: „Pese ennast 7 korda Jordanis, siis saad puhtaks!“

Etotsa ei tahtnud Naeman seda teha, tema oli lootnud, et Elisa teda käega kobaks ja tema pärast paluks; ta arwas, et Siiria jõgede wesi just niisama hääl on kui Jordani wesi.

Aga ta sulased kihutasivad teda tagast. Siis läks ta ja pesi ennast Jordanis. Ja ime, ta sai sedamaid terweks ja uskus Jisraeli Jumala siisse.

Nõnda sai wangiwõetud Juudi tütarlaps oma isandale õnnistuseks.

Mind, Jumal, kaitse armuga,
Mu armast isa, ema ka,
Mu õdesid ja wendi sa
Kõik hoia oma abiga.

Kõik suguseltsi õnnista
Sa oma kalli armuga,
Mind hoia pattu tegemast,
Ja pühitse mind, oma last!

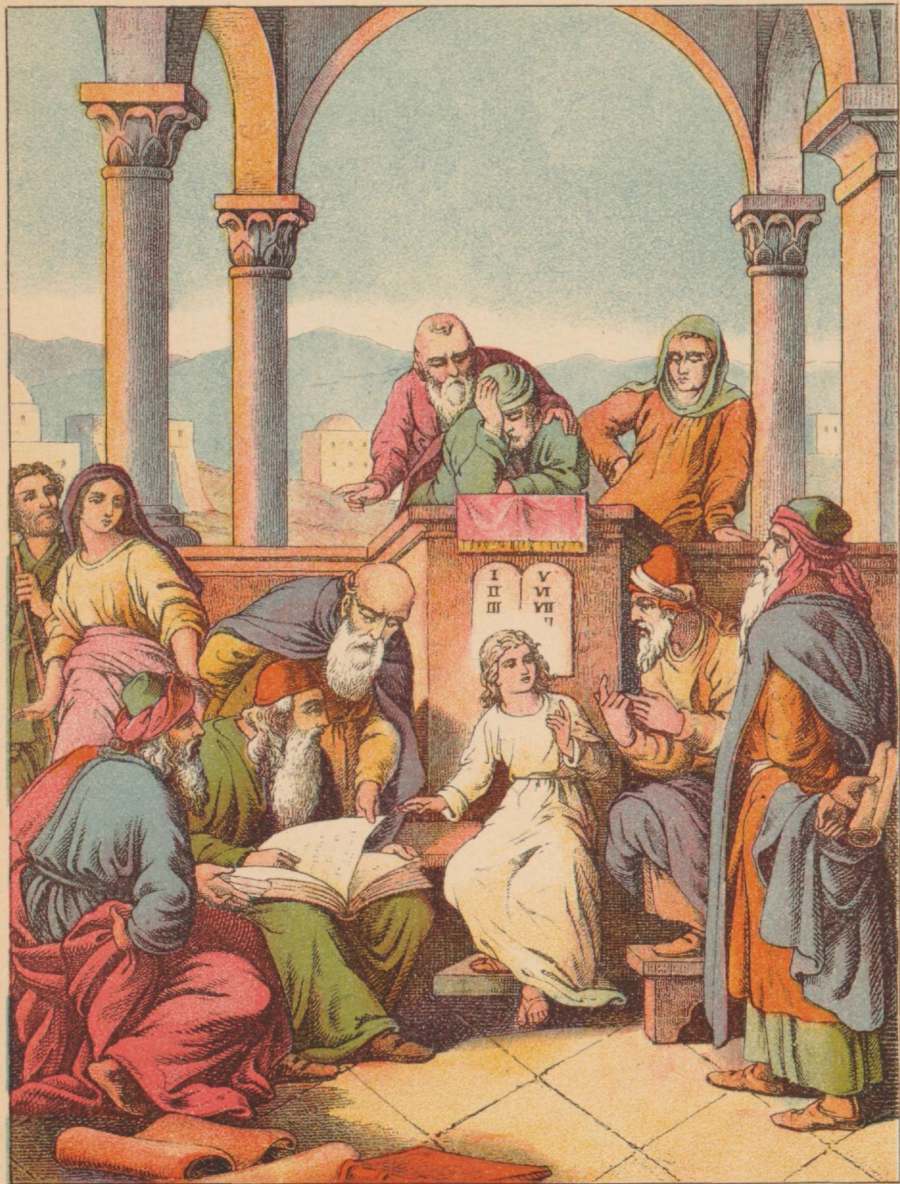

Olen Jeesu talleke,
 Rõõmus sest mu hingese:
 Jeesus karjaseks mull' saanud,
 Heldest hinge kosutanud,
 Mind ta tunneb, armastab,
 Nimepidi nimetab.

Tema helde hoiu all
 Olen taunil karjamaal:
 Karjane mind õlal kannab,
 Mulle magust toidust annab;
 Ja kui tunnen jänu ma,
 Joodab ta mind armuga.

Etš ja hõiska, hingese:
 „Olen õnnis talleke!“
 Ja kui õhtu jõuab maale,
 Jõuan sinu rinna na'ale,
 Karjane, sääl hingana ma,
 Üliõnnis lõpmata!

12-aastane Jeesus templis.

Jeesuse wanemad läkfiwad iga aasta paasapühiks Jerusalemma. Ja kui Jeesus 12 aastat wana oli, läkfiwad nad ka Jerusalemma wana wiifi järele. Kui nad aga pärast pühi jälle koju pöörafiwad, jäi Jeesus Jerusalemma, ilma et wanemad seda olekfiwad teadnud. Sest nad arwafiwad, et ta tuttawate feltfis on. Nad käifiwad ju terve päewa tee ära ja otsfiwad teda igalt poolt, kuid ei leidnud. Mis siis muud, kui nad pöörafiwad Jerusalemma tagasi.

Kolmepäewase otsimise järele leidfiwad nad ta wiimaks templist kätte, kus ta lefif õpetajaid istus, neid kuulas ja neile küsimuži ette pani. Ja kõik, kes teda kuulfiwad, imestafiwad ta mõistuse ja wastuste üle. Wanemad ehmatafiwad, kui teda nägiwad. Ja ema ütles tema wastu: „Mu poeg, miks oled sa meile seda teinud? Waata, sinu isa ja mina oleme find waluga otsinud.“ Jeesus aga wastas: „Mis see on, et mind olete otsinud? Kas teie siis ei tea, et mina selles pean olema, mis minu Isa päralt on?“

Wanemad aga ei saanud sellest, mida ta neile ütles, sõnagi aru. Ja Jeesus läks nendega Naatsaretti ja oli neile sõnakuulelik. Tema ema aga pidas kõik need sõnad meeles.

Jeesus aga kaswas tarkuses ja pikkuses ja armus Jumala ja inimeste juures.

Laste sõber.

Ühel päeval töivad inimesed lapsukesi Jeesuse juurde, et ta omad käed nende pääle paneks ja neid õnnistaks. Jüngrib aga sõitlefiwad neid, kes lapsi kandfiwad. Kui Jeesus seda nägi, fai ta pahaseks ja ütles neile:

„Laste lapsukesed minu juurde tulla ja ärge keelake neid mitte, sest niisuguste päralt on Jumala riik. Tõesti, mina ütlen teile: kes Jumala riiki mitte vastu ei wõta kui lapsuke, see ei saa sinna ka sisse!“

Ja Jeesus kaisutas lapsi, pani käed nende pääle ja õnnistas neid.

Ma olen wäike lapsuke
Ja püüan õnnistust,
Ma olen rammust nõdruke,
Ei tea hakatust.

Sa olid, Õnnistegija,
Mu hääks lord lapsuke,
Ja ostfid oma werega
Mu hinge omale.

Mu südant hoia puhtalt sa,
Et roojaseks ei saa,
Mis pesfid oma werega,
See jäägu puhtaks ka!

Kui wanaks pean minema
Ja laua elama,
Mu kulla Jeesus, aita sa,
Et usku pean ma!

Petlemma linn.